

Det synes jeg var en positiv melding, og jeg vil derfor også stille nogle høflige og imødekomende spørgsmål til hr. Flemming Hansen:

Er hr. Flemming Hansen ikke enig med mig i, at det, der kan gøre det attraktivt at få ekstra mange af disse omkostningstillæg, som er skattefri, er, hvis der er et misforhold imellem de faktiske udgifter og det tillæg eller fradrag, man kan have?

Det er kun, hvis der er et betragteligt misforhold imellem de to beløb, at der er en gevinst at score for enten arbejdsgiver eller arbejdstager, evt. begge. Og hver gang der er et misforhold, er der et tab for statskassen. Hvis hr. Flemming Hansen er enig med mig i dette, så vil jeg synes, at vi er kommet et langt stykke videre.

Jeg vil derefter sige, at blandt de mange grupper, som vi regner med at få besøg af i Skatteudvalget, og som vi alle sammen skal lytte til med stor interesse og høre om deres forskellige vilkår, nævnte hr. Flemming Hansen også en gruppe, som jeg ikke har været opmærksom på før, men som åbenbart er i et antal af ca. 1.000, nemlig selvstændige vognmænd, som samtidig er chauffører. Men var det ikke nemmere, hvis vi skrottede hele systemet og sagde, at det kun er pr. bon, pr. dokumenteret udgift og ikke noget som helst andet? Ville det ikke være det billigste for statskassen?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er et spørgsmål til hr. Flemming Hansen, der er så optaget af ligestilling. Vil hr. Flemming Hansen være indstillet på, at det kulegravningsarbejde, der nu skal i gang, også omfatter en undersøgelse af, hvor meget selvstændige har mulighed for at bruge, når de er ude at rejse?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal først svare hr. Jacob Buksti, der lærte mig et nyt dansk ord: en spinatfugl. Det var et interessant ord, men det er vel et spinatbed, jeg har trådt i!

Det er rigtigt, at jeg har argumenteret for 350 kr., og hr. Jacob Buksti ved jo godt hvorfor: fordi det nøjagtig var det beløb, som vognmændenes arbejdsgivere foreslog Skatteudvalget som det rigtige beløb. Man kan diskutere, om det skal være 300 eller 350 kr., og vi spurgte dem om, hvad det rigtige beløb er. De sagde 350 kr., og derfor brugte den konservative folketingsgruppe det beløb.

Med hensyn til smøleriet så kan jeg altså ikke nå at komme med en argumentation på ét minut, men hr. Jacob Buksti ved jo godt, at regeringen har smølet kolossalt. Det har den.

Fru Elisabeth Arnold brugte en anderledes venlig tone og er glad for, at vi støtter forslaget. Det gør vi naturligvis, som jeg sagde, på grund af SF's tillægsbemærkninger, som vi lægger meget vægt på. Det har været det væsentlige for os.

Så spørger fru Elisabeth Arnold, om det ikke ville være det mest retfærdige kun at bruge bon, men som jeg har forstået langturschaufførerne, når vi har talt med dem, så er problemet netop, at man kører ind på de store rasteplasser, og man får ikke en bon, når man stikker 20 eller 50 kr. eller DM i en automat for at få sig et bad, for at sove, og hvad ved jeg. Det er derfor, har jeg forstået, at det er umuligt for dem. Ellers er det da rigtigt, at det ville være det enkleste, men det kan altså ikke lade sig gøre.

Hr. Frank Aaen spørger, hvordan de selvstændige skal rejse. Jeg mener, de skal have samme vilkår som alle andre. Det ville jeg meget gerne have som selvstændig.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er interessant her at høre hr. Flemming Hansen, som åbenbart efter en kort oplysning i Folketingets Skatteudvalg er i stand til at melde 350 kr. ud, samtidig med at han beskylder os andre for ikke at have undersøgt det ordentligt.

Men jeg vil gerne til hr. Flemming Hansens oplysning citere fra Børsen den 29. november i år, hvor der under overskriften »Vognmænd i åben strid med hinanden« står: »Det er Arbejdsgiverforeningens adelsmærke, at man ikke bøjer sig for pres. Gør man det, så kan man lige så godt opgive at få indflydelse på, hvad lønnen skal være. Og hvis regeringen havde givet sig, ville både chaufførerne og for den sags skyld også andre faggrupper have lugtet blod og kunnet udnytte situationen på et senere tidspunkt til igen at aktionere for højere løn.«

Den går selvfølgelig ikke, siger Poul Juelsbjerg fra Vognmandsfagets Arbejdsgiverforening. Han mener desuden, at skatteministeren med sit tilbud på 250 kr. om dagen i skattefri godtgørelse har givet et så gunstigt tilbud, at man undgår lønpres ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Det mener vognmændene altså.